

За правилното и мирно развитие на новосъздадения държавен апаратъ се изискваха пресни духовни сили, нагледни да хармониратъ съ новитѣ задачи и цели на държавния организъмъ. Имаше, наистина, наследенъ градивенъ материалъ, но той бѣше недостатъченъ и суровъ за семейство, община и държава и изискваше внимателно и предпазливо манипулиране съ него, за да можеше да достигне предопредѣлената си цель.

Новитѣ обективни условия удряха своя печатъ на културния ни подемъ и обуславяха неговото развитие отъ характера на борбата между отживѣлитѣ вече стари традиции и новитѣ вѣяния. Подетата борба не бѣ тѣй лека, защото се сблъскваха противоречиви възгледи и настроения. Едни бѣха за запазване старитѣ форми при новосъздаденитѣ обществени отношения и безъ да обръщатъ внимание на разложението, което новитѣ економически фактори вършатъ по силата на строго опредѣлени закони, се мъчиха да се противопоставятъ на другото — новото течение, което искаше да следва и се ръководи отъ духа на новосъздалото се стопанско, економическо и политическо положение въ страната и съобразно него да работи и действа.

Подъ влиянието на руското литературно народническо въздействие, по-събуденитѣ у насъ младежи черпѣха вдъхновение и сили отъ изписваната и разпространявана у насъ руска книжовность и бързо се заизкачваха по високата стълба на прогреса.

Деветдесеттѣхъ години бѣха годинитѣ на бързия шеметенъ възходъ къмъ нови хоризонти за новъ животъ.

Бѣхме въ годината 1888, когато се поде усилено лозунга за самообразователни кружоци и дружества, имащи за цель полагане основитѣ на една градска, добре подредена, библиотека въ нашия градъ.

Работата се започна съ голѣмъ ентузиазъмъ, но труднитѣ при изпълнението ѝ се засилваха, защото липсата на материални сръдства спъваше усилията на инициаторитѣ и не имъ даваха възможность да работятъ тѣй, както трѣбваше да се работи. Малкото оскъдни сръдства, които се вземаха отъ не добре платеното учителство, не стигаха до нигде. Нищожнитѣ членски вноски не можаха да гарантиратъ единъ голѣмъ, постояненъ доходъ, който да може да покрива разходитѣ на такова дѣло. Въ едно отъ заседанията на Двото за намиране сръдства се взема решение, да се създаде *градски театъръ*, като се приспособи и пригоди за градски театъръ старото здание „Джамията“, находяща се срещу Общинското ни управление, но цененъ по културно-просвѣтно значение Севлиевски градски театраленъ салонъ, съ който севлиевското гражданство заслужено се гордѣе днесъ.